

38

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lutego 1955 r.

w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców taboru żeglugi śródlądowej przejętego na własność Państwa.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o przejęciu taboru żeglugi śródlądowej na własność Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 36) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Byłym właścicielom i dzierżawcom taboru żeglugi śródlądowej przejętego przez Państwo oraz byłym współwłaścicielom i współdzierżawcom, których udział we własności lub dzierżawie taboru żeglugi śródlądowej wynosił co najmniej 50% — będącym inwalidami przysługuje zaopatrzenie od dnia wejścia w życie dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o przejęciu taboru żeglugi śródlądowej na własność Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 36).

2. Zaopatrzenie składa się z renty pieniężnej oraz ze świadczeń z zakresu pomocy leczniczej.

§ 2. Orzekanie o inwalidztwie osób wymienionych w § 1 następuje w ogólnym trybie orzekania o inwalidztwie w sprawach rentowych.

§ 3. 1. Renta dla osób, które nie posiadają majątku podlegającego podatkowi od nieruchomości lub gruntowemu ani źródeł przychodu podlegających podatkowi obrotowemu bądź dochodowemu, wynosi 286 zł miesięcznie, a dla wdów pozostałych po tych osobach — 196 zł miesięcznie.

2. Renta dla osób, które nie odpowiadają warunkom określonym w ust. 1, wynosi 162 zł miesięcznie, a dla wdów pozostałych po tych osobach 110 zł miesięcznie.

§ 4. 1. Dzieciom osób uprawnionych do zaopatrzenia oraz pozostałym po takich osobach sierotom przysługują świadczenia przysługujące na zasadach przewidzianych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Za podstawę wymiaru zaopatrzenia dla sierot przyjmuje się kwotę 500 zł.

§ 5. Zaopatrzenie przysługujące przydziela wojewódzkiej radzie narodowej (Radzie Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) właściwe ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej.

§ 6. Osobom uprawnionym do zaopatrzenia oraz członkom ich rodzin przysługują świadczenia z zakresu pomocy leczniczej na zasadach obowiązujących w stosunku do osób pobierających zaopatrzenie emerytalne lub rentę.

§ 7. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie przepisy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Żeglugi, Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia oraz Finansów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

39

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lutego 1955 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 17 czerwca 1950 r. o sposobie obliczania i wypłacania uposażenia lub wynagrodzenia pracownikom powołanym do odbycia czynnej służby wojskowej.

Na podstawie art. 77 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 6, poz. 46, z 1951 r. Nr 4, poz. 25, Nr 22, poz. 172, z 1953 r. Nr 27, poz. 104 i z 1955 r. Nr 6, poz. 37) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1950 r. o sposobie obliczania i wypłacania uposażenia lub wynagrodzenia pracownikom powołanym do odbycia czynnej służby wojskowej (Dz. U. z 1950 r. Nr 26, poz. 236 i z 1953 r. Nr 22, poz. 84) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

a) w ust. 3 pkt 2 wyraz „połowę” zastępuje się wyrazami „połowy, a utrzymujący jednego członka rodziny niezdolnego do zarobkowania — 60%, dwóch lub więcej członków rodziny niezdolnych do zarobkowania — 75%”;

b) w ust. 4 pkt 2 wyraz „połowę” zastępuje się wyrazami „60%, a jeżeli utrzymuje dwóch lub więcej członków rodziny — 75%”;

c) dotychczasowy ust. 5 zastępuje się ustępami 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Uposażenie lub wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, w ust. 3 pkt 1 oraz w ust. 4 pkt 1, nie podlega zwrotowi ani w całości, ani w części i nie może być zaliczone na uposażenie czy wynagrodzenie bieżące, choćby pracownik powołany do odbycia czynnej służby wojskowej — na skutek zwolnienia od tej służby lub jej odroczenia — powrócił do pracy przed upływem okresu czasu, za który przypadają wypłacone należności.

6. Jeżeli pracownik, któremu odbycie czynnej służby wojskowej odroczone, zostanie do tej służby ponownie powołany, przysługuje mu prawo do uposażenia lub wynagrodzenia, jak przy pierwszym powołaniu, z wyjątkiem przypadków, gdy tak pierwsze, jak i drugie powołanie nastąpiło w tym samym miesiącu kalendarzowym.”;

2) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. 1. Członkami rodziny w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są:

- 1) żona lub osoba pozostająca w trwałej wspólności małżeńskiej z żołnierzem bez zawarcia z nim związku małżeńskiego,
- 2) dzieci z małżeństwa, pozamałżeńskie, przysposobione i pasierbowie,
- 3) dzieci przyjęte na wychowanie pod warunkami określonymi w przepisach o ubezpieczeniu rodzinnym,
- 4) rodzeństwo,
- 5) rodzice i inni wstępni.

2. Za niezdolnych do zarobkowania uważa się członków rodziny (ust. 1):

- 1) których niezdolność do pracy zarobkowej wskutek choroby lub kalectwa została stwierdzona świadectwem lekarskim,
- 2) nieletnich do lat 16, uczącą się młodzież poniżej 18 lat oraz mężczyzn powyżej 60 lat lub kobiety powyżej 55 lat.

3. Za niezdolnych do zarobkowania uważa się również żonę, rodziców lub osobę wymienioną w ust. 1, jeżeli wychowuje przynajmniej jedno z dzieci lub rodzeństwa pracownika będących w wieku do 7 lat.”;

- 3) w § 5 skreśla się ust. 2 i 3;
- 4) w § 6 po wyrazie „połowę” dodaje się przecinek i wyrazy „60% lub 75%”, a po liczbie „1/60” — przecinek i wyrazy „1/50 lub 1/40”;
- 5) w § 7 ust. 1 wyrazy „w połowie” zastępuje się wyrazami „w części”;
- 6) w § 7 ust. 2 i w § 8 ust. 2 po wyrazach „do połowy” dodaje się przecinek i wyrazy „do 60% lub 75%”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i zainteresowanym ministrom.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca następującego po dniu ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

40

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 2 lutego 1955 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 26 maja 1950 r. w sprawie uposażenia pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych.

Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. z 1949 r. Nr 63, poz. 494 i z 1950 r. Nr 49, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Leśnictwa z dnia 26 maja 1950 r. w sprawie uposażenia pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 24, poz. 218, z 1951 r. Nr 56, poz. 390 i z 1953 r. Nr 15, poz. 62) § 13 otrzymuje brzmienie następujące:

- „§ 13. 1. Pracownicy nadleśnictw mogą korzystać bezpłatnie z gruntów ornych, sadów i ogrodów o powierzchni odpowiadającej 0,5 ha gruntów III klasy na pracownika; w przypadku nieposiadania przez nadleśnictwo odpowiednich gruntów rolnych pracownikom nie przysługuje ekwiwalent pieniężny.
2. Minister Leśnictwa może zastosować przepis ust. 1 do pracowników rejonów lasów państwowych i równorzędnych z nadleśnictwami jednostek organizacyjnych szczególnych, o ile pracownicy ci posiadają warunki do prowadzenia gospodarstwa rolnego.
3. Minister Leśnictwa określi szczegółowo powierzchnię gruntów, jaką może być oddana pracownikowi do korzystania w zależności od jakości tych gruntów (ust. 1), sposób korzystania z gruntów, jak również zasady rozrachunku w przypadkach przeniesienia pracownika w stan nieczynny, rozwiązania stosunku służbowego (umowy o pracę) lub śmierci pracownika.
4. W nadleśnictwach posiadających większą powierzchnię gruntów rolnych mogą być pracownikom dodatkowo oddane do korzystania grunty orne i łąki odpłatnie na warunkach ulgo-

wych, które określi Minister Leśnictwa. Łączna powierzchnia gruntów rolnych oddanych pracownikom do korzystania bezpłatnie i odpłatnie nie może przekraczać 2 ha.

5. Jeżeli po przydzieleniu gruntów zgodnie z przepisami ustępów poprzedzających pozostanie w danym nadleśnictwie nadwyżka gruntów, których zagospodarowanie na zasadach ustalonych przepisami w sprawie wyłączenia i włączania do państwowego gospodarstwa leśnego państwowych gruntów nieleśnych oraz lasów okaże się niecelowe, z nadwyżki tej Minister Leśnictwa może przydzielić pracownikom dodatkowo grunty orne i łąki na warunkach określonych w ust. 4, z tym że łączna powierzchnia gruntów rolnych oddanych pracownikowi do korzystania bezpłatnie i odpłatnie nie może przekraczać 3 ha”.

§ 2. 1. W przypadku dokonania przez pracownika przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zasiewów na gruntach przekraczających powierzchnię określoną w § 1, przedsiębiorstwa lasów państwowych zezwolą pracownikowi na zebranie ziemiopłodów, pobierając za okres do zbiorów opłaty jak za dzierżawę gruntów.

2. W przypadku gdy jesienią 1954 r. pracownik dokonał zasiewu ozimin na gruntach o powierzchni zbliżonej do norm określonych w § 1 ust. 4, dyrektor rejonu lasów państwowych może przydzielić mu dodatkowo grunty pod uprawę w 1955 r. zbóż jarych i roślin okopowych niezbędnych dla jego potrzeb, pobierając opłaty jak za dzierżawę gruntów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Leśnictwa: *J. Dąb-Kociol*